

ROMANIA

CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Sedința publică din
PRESEDINTE -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de intimații Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov împotriva sentinței civile nr. din 2008, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. , având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință , la pronunțare , se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 2008, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 2008 .

CURTEA :

Asupra recursului de față:

Constată că, prin Sentința civilă nr. pronunțată de Tribunalul Brașov – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal s-au dispus următoarele:

S-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC " SRL Brașov în contradictoriu cu pârâții
ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI

**MIJLOCII BRAȘOV și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
BRAȘOV și în consecință;**

S-a dispus anularea deciziei nr. [redacted] emisă de Direcția Generală a
Finanțelor Publice Brașov, a deciziei de impunere nr. [redacted] 2007 emisă de
Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov și
anularea raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] 2007 emis de
Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii.

A obligat pârâtii să plătească reclamantei suma de [redacted] lei cheltuieli de
judecată.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

În fapt, în perioada [redacted] s-a desfășurat la sediul societății
reclamante inspecția fiscală ce a avut ca obiect verificarea bazelor de
impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și
exactității îndeplinirii obligației de către contribuabil, respectării prevederilor
legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată
precum și a accesoriilor acestora.

Controlul s-a concretizat prin întocmirea raportului de inspecție fiscală
[redacted] în care s-a concluzionat că societatea
reclamantă datorează suma de [redacted] lei reprezentând impozite pe venituri
salariale și contribuții sociale la care se adaugă suma de [redacted] lei majorată
de întârziere.

În baza acestui raport intimată Administrația Finanțelor Publice pentru
Contribuabili Mijlocii Brașov a emis titlul de creanță reprezentant de decizie
de impunere nr. [redacted].

Societatea reclamantă a contestat actele fiscale prin contestație
înregistrată sub nr. [redacted] 2007, iar Direcția Generală a Finanțelor
Publice Brașov a soluționat contestația prin [redacted] octombrie 2007.

dispunând respingerea contestației, reținând în consecință
că în mod legal s-a procedat la calcularea sumei de [redacted] lei datorată
societatea contestatoare la bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale
condițiile în care s-a constatat că societatea nu a înregistrat în evidențele
contabile diferențele de salarii plătite angajaților, pe perioada aprilie [redacted].

De asemenea s-a mai reținut că tabelele nominale din lunile august
2006 conțin aceeași angajați cu aceleași funcții, cu aceleași sume
reținute, respectiv sume primite pe statele de plată conform cărții de muncă
și statele de plată înregistrate în evidențele contabile, rezultând faptul că
angajații societății nominalizați în anexe au primit și alte drepturi salariale
care nu au fost evidențiate în contabilitatea societății, astfel că sunt aplicabile
prevederile art. 67 din O.G nr.92/2003 și pct. 65.1 din H.G nr.1050/2004.

De esența contenciosului este de a stabili dacă în mod legal și temeinic
organele de inspecție fiscală au stabilit în baza statelor de plată neoficiale

societ
de 78.

s-a ef
Mari
sub 1
HOL
au fc
ale t

prez
soci
neo
sala

înt
îns
Or
co

su
ai
ce
e
c
i

22
Societatea datorează bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale suma
lei.

În speță, instanța a reținut că verificarea fiscală a societății reclamanta
a efectuat și în vederea soluționării reclamației unui fost salariat al societății
ce a fost înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr. prin care acesta susține că SC

" SRL Brașov a acordat și alte drepturi salariale angajaților ce nu
au fost evidențiate în contabilitate, justificate de copii ale statelor de plată și
ale tabelelor nominale pe lunile

Din verificarea comparativă a statelor de plată oficiale și a celor
prezentate și avute în vedere de organele fiscale rezultă că în luna august 2006
societatea are state de plată în divizia Brașov pentru 47 de salariați, iar statul
neoficial evidențiază 47 salariați, iar în luna noiembrie 2006
salariați în statul de plată al diviziei Brașov și 23 din statul neoficial de plată.

Nu pot fi reținute apărările pârâtei în sensul că statele neoficiale de plată
înrutesc condițiile de valabilitate ale documentului justificativ întrucât aceste
înscrisuri nu prezintă conținutul minimal obligatoriu de informații prevăzut în
Ordinul nr.1850/2004 privind registrele și formularele financiare contrabile
comune pe economie.

În acest sens, deși în aceste înscrisuri este trecut numele, funcția și
sumele referitoare la restul de plată și la valoarea bonurilor de masă ale unor
angajați, elemente înscrise în statele de plată evidențiate în contabilitate, nu
conțin elemente de identificare ale societății și nu sunt date nici un fel de
explicații pentru sumele reținute, nefiind semnate de conducătorul unității,
conducătorul compartimentului financiar – contabil și persoana care îl
întocmește.

Pe cale de consecință, stabilirea de obligații fiscale suplimentare în baza
acestor acte neoficiale nu este justificată, iar temeiul legal indicat nu are
incidență în speță.

Astfel, prevederile art. 67 alin.1 Cod procedură fiscală stipulează că,
atunci când organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere,
acesta trebuie să o estimeze.

Ori, prevederile art. 65 pct. 1 din Normele metodologice de aplicare a
prevederilor Codului de procedură fiscală stabilesc de la litera a) - d) situațiile
care justifică estimarea bazei de impunere, respectiv cea a nedepunerii
declarațiilor fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de
impunere, contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale,
contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală și au dispărut
evidențele contabile și fiscale.

Societatea contestatoare a depus declarațiile fiscale și acestea sunt
corecte cu privire la nivelul de calcul al impozitelor și contribuțiilor datorate
pentru baza de impunere înregistrată în contabilitate așa cum s-a reținut și în
și Raportul de Inspecție nr.

Din aceste din urmă înscrisuri rezultă că societatea nu a obstrucționat și nu a refuzat acțiunea de inspecție fiscală, punând la dispoziția organelor de control toate documentele și evidențele, societatea conduce evidente contabile și fiscale și are aceste evidențe și acte justificative.

Această stare de fapt și aplicare a temeiului de drept este confirmată de raportul de expertiză tehnică specialitatea contabilitate nr. 3 care a mai reținut că organul de inspecție nu a specificat în raport criteriile de estimare, respectiv de ce s-a ales înscrisul din luna 2006 ca bază de estimate și nu înscrisul din luna 2005 potrivit art. 91.5 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Mai mult raportul de expertiză contabilă mai sus indicat a evidențiat erori în calcularea obligațiilor fiscale relativ la numărul angajaților, perioada angajărilor și aplicarea cotei de 1 % la venitul recalculat fără a se ține cont de prevederile art. 27 din Legea nr.76/2003 potrivit cărora contribuția trebuie calculată la salariul de bază din contractul individual de muncă.

Pe cale de consecință, instanța a reținut că nu există temei legal pentru stabilirea bazei de impunere prin raportare la înscrisuri ce nu întrunesc cerințele obligatorii ale documentele justificative și în acest context este o simplă supoziție concluzia organului fiscal că societatea reclamantă a efectuat plata drepturilor salariale fără a fi evidențiate în contabilitate, astfel că aceasta nu poate general obligații fiscale suplimentare.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, instanța a admis acțiunea conform dispozitivului.

Văzând dispozițiile art. 274 alin.1 Cod procedură civilă, instanța a reținut culpa procesuală a părților care au fost obligați la plata sumei de lei cheltuieli de judecată din care suma de lei reprezintă onorariu expert, suma de lei reprezintă onorariu de avocat și suma de 4 lei taxa judiciară de timbru.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Brașov în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie și solicitând admiterea recursurilor și modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În dezvoltarea motivelor de recurs, pârâta DGFP Brașov arată următoarele:

Motivele de recurs invocate se regăsesc în prevederile art.304 pct.9 și art.304¹ Cod proc.civ., potrivit cărora instanța de fond a aplicat în mod greșit cadrul legal aplicabil cauzei deduse judecății, în sensul că paratele au făcut dovada prin probele administrate la dosar a aplicabilității prevederilor 67 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura Fiscală și a pct.65 din HG nr. 1050/2004 privind Normele de aplicare.

Astfel, instanța de fond în mod greșit a apreciat că de esență contenciosului este de a stabili dacă în mod temeinic și legal organele de inspecție fiscală au stabilit pe baza statelor de plata neoficiale ca reclamanta

dator
ron,
prezu
fiscal
celor
conci

cauză
prin
rapo
spec

apar
"nec
ofici
obie

fapt
cua
doc

nec
sal
ang
for

co
rej
su,

fis
fis
ai

re
in

sc
S

a
c

o
l
c

t

nat și
or de
bile și

ă de
re a
e de
i de
nele

ori
vda
de
vie

ru
sc
o
it
ă

26
datorează bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale suma de lei
ron, intrucat aceasta avea obligația, in baza rolului sau activ, de a acorda
prezumția de legalitate a acestora pe baza constatărilor organelor de inspecție
fiscala. Apreciază ca reclamanta nu a făcut dovada in fata instanței de fond a
celor susținute prin acțiune, chiar daca in favoarea sa sunt consemnate
concluziile raportului de expertiza administrat in cauza.

Recurenta pârâtă consideră că instanța de fond trebuia sa analizeze
cauza dedusa judecării pornind de la constatările organelor de inspecție fiscala
prin raportare la concluziile raportului de expertiza, având in vedere ca atât
raportul de inspecție fiscala cat si raportul de expertiza sunt doua lucrări de
specialitate, chiar daca sunt intocmite in faze diferite.

Raportul de inspecție fiscala a avut in vedere toate documentele
aparținând reclamantei, respectiv documentele "oficiale" cat si cele
"neoficiale", pe când raportul de expertiza nu a luat in calcul decât documentele
oficiale, fara a le analiza si pe celelalte, aspecte sesizate de parate prin
obiectiunile formulate fata de acesta.

Având in vedere cele menționate mai sus invederam instanței de judecata
faptul ca organele fiscale au stabilit in mod corect si legal obligațiile fiscale in
cuanturn de lei ron, având la baza atât documentele reclamantei cat si
documetele anexate reclamantei care s-au dovedit ca au emanat de la aceasta.

Analiza comparativa a acestor documente justificative a scos la iveala
nedeclararea in mod corect a obligațiilor fiscale de natura impozit pe venit din
salarii, CAS angajator, CIAS angajați, fond de șomaj angajator, fond șomaj
angajați, contribuție la fondul de accidente si boli profesionale, contribuție la
fondul de sănătate angajator, contribuție la fondul de sănătate angajați, fond
concedii medicale si indemnizații, fond garantare si suma de lei
reprezentând majorări de intarziere, penalități aferente debitului stabilit
suplimentar.

Acest aspect nu a fost sesizat de instanța de fond, in sensul ca organele
fiscale au stabilit ca toate documentele avute in vedere la efectuarea inspecției
fiscale, inclusiv cele "neoficiale" emanau de la reclamanta, rațiune pentru care
au fost luate in considerare.

Recurenta pârâtă precizează mai intai faptul ca inspecția fiscala s-a
realizat în vederea soluționării adresei Brașov nr.
inregistrata la Direcția Controlului Fiscal nr. , prin care se
solicita verificarea relațiilor comerciale dintre petenta si SC
SRL, SC SRL si SC SRL din Brașov ,
având ca obiectiv modul de inregistrare, calculare si plata impozitelor, taxelor
contribuțiilor datorate bugetului consolidat si in vederea soluționării unei
adrese a unui fost salariat al societății, inregistrata la D.G.F.P.Brasov sub nr.

a) Astfel cu privire la suma de reprezentând debite menționează
următoarele :

Verificarea fiscala a reclamantei s-a efectuat in vederea soluționării
reclamatiei fostului salariat al societății, inregistrata la D.G.F.P.Brasov sub nr.
, prin care acesta precizează ca SC

SRL a acordat si alte drepturi salariale angajaților, neevidentiate in
contabilitate, justificând afirmațiile făcute prin anexarea unor inscrisuri
respectiv copii ale statelor de plata oficiale, inregistrate in evidentele contabile

ale societății, copii ale tabelelor nominale pe lunile august și noiembrie 2006 din care rezulta că angajații societății au primit și alte drepturi salariale decât cele înscrise în statele de plată înregistrate în evidențele contabile și două e-mail-uri care însoțesc aceste documente.

Recurenta pârâtă menționează că tabelele nominale aferente lunilor august și noiembrie 2006, prezentate în copie xerox de fostul angajat al societății, conțin aceleași nume, prenume și funcții ale angajaților ca și statele de plată oficiale, dar drepturile salariale acordate salariaților sunt mai mari. Din veniturile acordate pe aceste tabele se rețin: venitul net cuprins în statele de plată oficiale, contravaloarea bonurilor de masă, alte rețineri precum și restul de plată cu semnăturile de primire ale salariaților.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 7, organele de inspecție fiscală au reîntregit veniturile de natură salarială aferente perioadei august și noiembrie 2006, stabilind suplimentar diferențe de venituri de natură salarială în valoare de 1.200 lei pentru care au stabilit suplimentar impozit pe venit din salarii în valoare de 120 lei, contribuția angajatorului la bugetul asigurărilor sociale în valoare de 120 lei, contribuție individuală de asigurări sociale în valoare de 120 lei, contribuția unității la bugetul asigurărilor pentru șomaj în valoare de 120 lei, contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj în valoare de 120 lei, contribuție la fondul de asigurări de accidente de muncă și boli profesionale în valoare de 120 lei, contribuția angajatorului la fondul unic de asigurări de sănătate în valoare de 120 lei, contribuția angajaților la fondul național unic de asigurări de sănătate în valoare de 120 lei, contribuția pentru concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în valoare de 120 lei, contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în valoare de 120 lei.

Instanța de fond nu a analizat aspectul potrivit căruia organele de soluționare a contestației au avut în vedere următoarele aspecte:

Din reclamația fostului angajat al reclamantei rezulta că plata salariilor către angajați se efectuează pe două state de plată și anume:

-unul oficial în care majoritatea anjgaj arilor au salariul minim pe economie

-unul neoficial care cuprinde diferențe de salariu și eventuale imputări sau rețineri.

În susținerea celor precizate în reclamația înregistrată la D.G.F.P.Brasov sub nr. 123456789, fostul angajat al societății anexează statele de plată oficiale și neoficiale aferente lunilor august și noiembrie 2006.

Statele de plată oficiale, prezentate în copie de către fostul angajat al societății sunt aceleași cu statele de plată prezentate de societate organelor de control, sunt înregistrate în evidențele contabile ale societății și cuprind aceleași elemente.

Prin analiza statelor de plată din lunile august și noiembrie 2006 s-a constatat la baza înregistrărilor în contabilitate și care conțin elementele unui document justificativ, respectiv denumire societate, adresa sediu social, denumire document, data, semnătura și stampila societății și semnăturile persoanelor care verifică înregistrarea, prezentate în original în timpul controlului organelor de inspecție fiscală și statele de plată oficiale, anexate în copie xerox la reclamația depusă la D.G.F.P.Brasov de către fostul angajat al societății se reține faptul că acestea conțin aceleași nume ale beneficiarilor

plătil
eviden
băne.
și pro

total
(pag
soci
aug
care

dose
soci

fost
D.C
ace
con
de,

de
de
pr
au
ac
or

cc

cc

1.

re
d
s
le
l
s
r
c

2006
decât
ua e-

ilor
t al
tele
eri.
tele
si

de
lei
va
tit
ul
le
ul
a
V

27
plaților efectuate, rubrici cu sume identice a statelor de plata inregistrate in evidentele contabile ale societății, aceleași semnături de primirea drepturilor bănești ca și a statelor de plata inregistrate in evidentele contabile ale societății și prezentate de către contribuabili la dosarul cauzei.

Dovada celor susținute recurenta pârâtă a prezentat-o dând exemplu : totalul coloanei "rest de plata" din statele de plata din luna august 2006 (paginile de la dosarul cauzei) inregistrate in evidentele contabile ale societății este de și este identica cu suma statelor de plata pe luna august (paginile nr.) de la dosarul cauzei) prezentate de societate și care conțin semnăturile de primire ale beneficiarilor plăților efectuate.

Recurenta pârâtă menționează ca statul de plata de la pagina de la dosarul cauzei este identic cu statul de plata anexat de către fostul angajat al societății la reclamația înregistrată la D.G.F.P.Brasov sub nr.

În tabelele nominale din lunile august și 2006, anexate de fostul angajat al societății la adresa nr. , înregistrată la D.G.F.P.Brasov, sunt evidențiate aceiași angajați care au aceleași funcții, aceleași semnături ca și în statele de plata inregistrate de reclamanta în contabilitate și care au calitate de document justificativ numai că în aceste state de plata drepturile salariale sunt mai mari.

Mai mult, din veniturile salariale obținute de angajați prin aceste state de plata se rețin veniturile și valoarea bonurilor de masa evidențiate în statele de plata inregistrate în contabilitate și care au calitate de document justificativ, precum și diverse rețineri ale angajaților. Tabele nominale aferente lunilor august și prezentate de reclamant în susținerea sesizării poarta aceleași semnături de primire a drepturilor bănești ca și statele de plata originale, inregistrate în evidentele contabile ale societății.

Cu titlu de exemplu : din statul de plata prezentat de societate în timpul controlului și existent în copie xerox la dosarul cauzei la pagina 87 rezulta ca :

Angajatul în luna și obținut un venit din salarii conform cărții de munca în suma de lei și bonuri de masa în valoare de lei.

Din statul de plata depus în susținerea de fostul angajat al societății rezulta ca , angajat al reclamantei a obținut în luna august venituri din salarii în valoare de lei. Din suma de lei primită sub forma de salariu în luna și de angajatul în s-a reținut suma de lei reprezentând venituri din salarii conform cărții de munca, suma de lei reprezentând contravaloare bonuri de masa (sume înscrise în statul de plata și înregistrat în evidentele contabile ale societății) și suma de lei reprezentând rețineri, drept pentru care angajatul a semnat de primirea sumei de lei.

Instanța de jona nu a reținut faptul că totalul veniturilor obținute conform cărții de munca și valoarea bonurilor de masa inregistrate în tabelele nominale din lunile și 2006 sunt aceleași cu sumele din statele de plata inregistrate în evidentele contabile ale societății și care au calitate de document justificativ, respectiv :

- Salariile conform cărții de muna din luna a. 2006 au fost de . iar valoarea bonurilor de masa de lei, sume ce se regăsesc în tabul nominal din luna anexat de petent la adresa nr. înregistrată la D.G.F.P.Brasov

- Salariile conform cărții de munca din luna au fost de lei iar valoarea bonurilor de masa de lei, sume ce se regăsesc în tabelul nominal din luna , anexat de petent la adresa nr.1 , înregistrată la D.G.F.P.Brasov.

De asemenea, instanța de fond nu a analizat nota explicativă dată de reclamanta, înregistrată sub 2007 prin care au solicitat să explice și să justifice existența înscrisurilor din care rezulta că salariații societății au obținut și alte drepturi bănești, neevidențiate în contabilitatea societății.

Prin adresa nr. 2007 administratorul societății susține faptul că nu are cunoștința de acordarea unor drepturi bănești neevidențiate în contabilitate acordate angajaților societății.

Având în vedere faptul că tabelele nominale din luna 2006 conțin aceiași angajați, cu aceleași funcții, cu aceleași sume reținute respectiv sume primite pe statele de plată conform cărții de munca și aceiași valoare a bonurilor de masa, ca și statele de plată înregistrate în evidințele contabile rezulta faptul că angajații reclamantei nominalizați în aceste tabele au primit și alte drepturi salariale care nu au fost evidențiate în contabilitatea societății.

Chiar dacă nu se recunoaște de către reclamanta existența acestei situații, nu se poate ignora faptul că documente justificative aparținând acesteia au fost anexate în susținerea reclamației. Coincidențele majore care există între cele două state de plată, mai puțin cele privitoare la sume, nu sunt contestate de către reclamanta, aceasta prezentând organelor de inspecție fiscală o legalitate aparentă în ce privește realitatea drepturilor salariale acordate angajaților.

Raportat la situația de fapt existentă la data efectuării inspecției fiscale, instanța de fond trebuia să analizeze incidența prevederilor legale reținute de organele de inspecție fiscală, fără a se lăsa influențată de administrarea unor probe, respectiv proba cu expertiză, care nu au fost de natură a o lămurii sub toate aspectele sesizate de subscrierile-parate.

Temeiul legal în baza căruia organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile fiscale contestate este reprezentat de art.67 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, și a pct.65.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Din analiza textelor de lege invocate mai sus prin raportare la considerentele sentinței recurate, se poate observa faptul că instanța de fond a interpretat în mod greșit prevederile acestora, care stabilesc în mod imperativ faptul că "organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere.

În cauza de față organele de inspecție fiscală au folosit toate datele deținute cu privire la natura obligației fiscale supuse verificării, stabilind în sarcina acesteia obligație de plată prin estimare.

Recurenta pârâtă precizează că organele de inspecție fiscală au extins perioada impozabilă și au procedat la reintregirea venitului brut aferent fiecărui salariat cuprins în înscrisul din luna c 2006, luna care a stat la baza recalculării drepturilor salariale, a impozitului pe venit din salarii și a contribuțiilor aferente salariilor, pe intervalul de timp lucrat la societate înscris

in cor
suplim

fiscal
perio
de ins
263.3
asupr

ca o
avân
fost

sala
asig
mai
dec.
situ
de

imp
fisc
pe
bu
nr

pc
in
af

de
ca
se
sa

a
r
t
c
J

st de
sc in
nr.1

de
vice
i au

ca
in

si
me

si
in
in
in

ei
ia
re
le
e

le
e
e

in contractul individual de munca, stabilindu-se astfel cheltuieli salariale suplimentare precum si impozite si contribuții aferente drepturilor salariale.

Din situația anexa privind diferențele constatate de echipa de inspecție fiscală reprezentând cheltuieli de natura salarială, contribuții si fonduri pentru perioada rezulta ca venitul brut estimat de organele de inspecție fiscală prin recalcularea venitului brut al fiecărui angajat, este de lei, venitul brut înregistrat de societate este de lei iar diferența asupra căreia s-au stabilit impozite si taxe suplimentare este de lei.

Ca o concluzie, recurenta pârâtă a învederat instanței de judecată faptul ca organele de inspecție fiscală in mod legal au estimat baza de impunere având in vedere aceste documente care sunt relevante pentru impunere si nu au fost înregistrate in evidentele contabile ale societății.

Prin neinregistrarea in evidentele contabile a acestor drepturi de natura salariale au fost influențate obligațiile fiscale către bugetul statului si bugetul asigurărilor sociale, declarate de către reclamanta. Potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, estimarea bazei de impunere are loc in situația in care declarațiile fiscale prezentate nu permit stabilirea corectă a acesteia si in situația in care au dispărut acte justificative privind operațiunile producătoare de venituri.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil pe perioada considerând ca deductibile fiscal cheltuielile cu drepturile salariale stabilite prin estimare pe aceasta perioada si totodată cheltuielile cu contribuțiile datorate de angajator la bugetul asigurărilor sociale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.

Recurenta pârâtă a considerat ca nu se justifica susținerea reclamantei potrivit căreia este nelegal si netemeinic calculul efectuat de organul de inspecție fiscală privind întinderea bazei de impunere pe perioada

..... deoarece organele de inspecție fiscală urmare a analizei documentelor puse la dispoziție de către societate si a înscrisurilor atașate in copie xerox la reclamația depusa la D.G.F.P. Brașov de fostul angajat al societății rezulta ca angajații societății au beneficiat de sumele respective semnând de primirea acestora.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea venitului brut aferent fiecărui salariat cuprins in înscrisul aferent lunii reprezentând statul de plată neevidențiat in contabilitate, luna august stand la baza recalculării drepturilor salariale, a impozitului pe venitul din salarii si a contribuțiilor aferente salariilor, pe intervalul de timp lucrat la societate de fiecare salariat, cu contract individual de munca.

In articolele de lege mai sus enunțate se precizează faptul ca la estimarea bazei de impunere organul fiscal va avea in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimarea acesteia.

Un aspect important il reprezintă faptul ca reclamanta a fost informata in cursul soluționării contestației in procedura administrativa despre existenta acestor înscrisuri care au stat la baza reîntregirii veniturilor brute de natura salarială.

Asupra diferentelor de venituri de natura salarială, stabilite prin estimare, in valoare de lei si neevidențiate in contabilitatea

..... organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar

impozite si taxe datorate bugetului de stat si bugetului de asigurări sociale potrivit textelor de lege aflate in vigoare la data respectiva astfel cum au fost prezentate in mod detaliat in decizia de soluționare a contestației.

b) Referitor la suma de lei reprezentând dobânzi, penalități si majorări de întârziere aferente sumei de lei reprezentând debite recurenta pârâtă a menționat următoarele :

Dobânzile si majorările de intarziere in valoare lei au fost calculate potrivit art. 115 din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedur' fiscal" si art.3 din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G. nr.20/2005 pentru modificarea si completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la penalitățile in cota de 0,5% respectiv 0,6% în valoare de lei aferente contribuțiilor la bugetul statului si bugetul asigurărilor sociale, recurenta menționează că acestea au fost calculate de organul de control în conformitate cu prevederile art. 120, respectiv 121 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedură fiscală.

Potrivit prevederilor legale invocate mai sus reclamanta datorează bugetului de stat si bugetului de asigurări sociale, majorări de intarziere si penalități aferente debitelor neachitate la termenul scadent.

Astfel, suma de lei stabilita cu titlu de majorări de intarziere, dobânzi si penalități reprezintă măsura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar si potrivit principiul de drept conform căruia "accesoriul urmează principalul"aceste sume sunt datorate cu destinația bugetul consolidat al starului.

Recurenta pârâtă apreciază ca organele de soluționare a contestației au apreciat in mod corect si legal stabilirea in cadrul inspectiei fiscale a obligațiilor fiscale in sarcina reclamantei, pe baza documentelor anexate reclamatiei cat si pe baza documentelor puse la dispoziție de aceasta, sens in care considerentele instanței de fond sunt netemeinice si nelegale in aceste condiții.

Datorita similitudinilor existente intre cele doua seturi de documente justificative (trebuie precizat ca ambele state de plata indeplinesc condițiile de valabilitate ale unui document justificativ) din punct de vedere al identității angajaților, funcțiilor acestora, semnăturile acestora, cu excepția sumelor cu titlu de salariu, a determinat in mod justificat organele de inspectie fiscala sa procedeze la reintregirea obligațiilor de plata aferente drepturilor de natura salariala cu destinația bugetul consolidat al starului.

Chiar daca inspectia fiscala s-a efectuat ca urmare a unei reclamații, înscrisurile anexate acesteia comparativ cu înscrisurile puse la dispoziție de reclamanta coincid, mai puțin cuantumul drepturilor salariale, organele de inspectie fiscala reușind sa facă dovada pe baza acestora si a prevederilor legale a faptului ca într-adevăr reclamanta tine o evidenta dubla (una oficiala si alta neoficiala) a statelor de plata.

Acest aspect a determinat organele de inspectie fiscala sa calculeze potrivit legii diferentele de natura salariala si pe cale de consecința obligațiile fiscale derivând din acestea cu calculul accesorilor aferente.

În întâmpinarea formulată, intimata reclamantă a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței atacate ca fiind temeinică și legală, intimata solicitând și cheltuieli de judecată. Astfel, intimata arată că organele fiscale au

făcu
socio
men
recl
sala
orga
ca
nr.1
rezi
cel

mo
api
PU
și

Br
Ca
re
sc
m
ir

a
ji
c

ciale
fost
și si
bite

fost
de
.G.
de

59
le,
în
3,

ă
si

,
t
i
1

făcut estimarea bazei de impunere pornind de la declarația unui fost angajat al societății reclamante și pe baza copiei unor tabele cu numele unor angajați și cu mențiunea unor sume, în formă de tabel, în coloane, tabel ce nu emană de la reclamantă, înscrisurile respective fiind de fapt fabricate de către acel fost salariat concediat anterior pentru motive disciplinare. Actul avut în vedere de organele de control fiscal nu îndeplinește condițiile legale pentru a fi catalogat ca document justificativ în sensul legii contabilității nr.82/1991 și OMF nr.1850/2004. Intimata reclamantă mai învederează că din expertiza contabilă rezultă că sumele rezultate din calculele efectuate de organele fiscale nu sunt cele corecte, expertul depistând unele erori în calculele efectuate de pârâte.

Analizând actele și lucrările dosarului, sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate și la dispozițiile art.304 ind.1 Cod pr.civ., Curtea apreciază recursul pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Brașov și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mici și Mijlocii Brașov ca fiind nefondat.

Reclamanta a contestat deciziile : ... emisă de DGFP Brașov și decizia de impunere nr. ... emisă de AFP pentru Contribuabili Mici și Mijlocii Brașov prin care s-a stabilit că societatea reclamantă datorează suma de ... lei reprezentând impozite pe venituri salariale și contribuții sociale la care se adaugă suma de ... ei cu titlul de majorări de întârziere. Totodată, reclamanta a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală nr. ... emis de această din urmă pârâtă.

Instanța de fond a examinat în detaliu situația de fapt și a făcut o corectă aplicare a legii față de starea de fapt dedusă judecării, orientând cercetarea judecătorească asupra actelor administrative fiscale contestate și a cărei anulare a solicitat-o reclamanta.

Prima instanță a dispus în mod temeinic efectuarea unei expertize judiciare contabile în cauză, în vederea stabilirii răspunsului la mai multe obiective propuse de către părți, în esență pentru a stabili dacă organele fiscale au efectuat calcule corecte pentru stabilirea bazei de impunere a reclamantei, dacă societatea reclamantă și-a achitat sau nu impozitele și contribuțiile pe salarii și dacă există erori de calcul ale acestor contribuții, respectiv dacă există neconcordanțe între actele de control fiscal întocmite de diferitele organe de control care și-au exercitat atribuțiile cu privire la situația fiscală a reclamantei. Expertiza a concluzionat, așa cum a reținut și instanța de fond în mod întemeiat, că nu există în evidențele societății înscrisuri care să reflecte existența unor state de plată neoficiale, paralele, că înscrisurile eminate de la fostul salariat al societății reclamante nu pot fi asimilate documentelor justificative în sensul legii, că sunt anumite diferențe nejustificate între sumele brute înscrise pentru aceiași salariați ca drepturi salariale, că în calculele efectuate de organele fiscale s-au strecurat mai multe erori privind cota de 1%, ajustări în funcție de data angajării, de data lichidărilor salariale, proporțiile cu timpul lucrat de unii angajați.

Instanța de fond a reținut în mod corect că nu există temei legal pentru stabilirea bazei de impunere având în vedere înscrisurile ce nu întrunesc condițiile legale pentru a fi documente justificative, astfel încât concluzia organelor fiscale este o simplă supoziție, nesuținută de alte probe concludente.

Pentru toate considerentele arătate, Curtea în baza art. 312 alin. 1 raportat la art. 304 pct.9 și art. 304/1 Cod procedură civilă urmează să respingă recursul declarat de pârâte și să mențină sentința civilă atacată, cu completarea motivării din prezenta decizie.

Potrivit prevederilor art. 274 Cod procedură civilă, partea care cade în pretenții va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată solicitate de partea adversă, în măsura în care, însă, asemenea cheltuieli de judecată sunt dovedite. În cauză intimata reclamantă nu a făcut dovada cheltuielilor de judecată în recurs, astfel încât urmează a fi respinsă cererea sa de obligare a recurentelor pârâte la plata cheltuielilor de judecată în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursurile declarate de pâratele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov împotriva Sent. civ. nr. 1 Tribunalului Brașov - secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, pe care o menține.

Respingerea cererea intimatei reclamante SC SRL de obligare a recurentelor pârâte la plata cheltuielilor de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi,

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier